

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ می ۲۰۱۹

اعتیاد به جنگ و خونریزی

یکشنبه- ۲۲ ثور ۱۳۹۸ - کابل: یادداشت امروز را به بحث در مورد اعتیاد و انواع آن و به خصوص اعتیاد به جنگ و خونریزی اختصاص داده ام، آنهم به دلیل:

۱- از مدتی بدین سو است که امپریالیسم امریکا در عین حالی که ظاهراً لباس صلح برتن نموده و می خواهد با بیرون کشیدن قوایش از افغانستان با طالب مصالحه و در نهایت صلح نماید، در اقصا نقاط کشور با قساوت بی نظیری به جان مردم بی دفاع افتاده، همه روزه به ده ها تن از مردم بی گناه ما را قتل عام می نماید.

۲- نمونه بارز این عملکرد، بمباران مناطق روستائی ولسوالی بکواه مربوط ولایت فراه می باشد. در اثر این بمباران کور و بی رحمانه به استناد گفته ولسوال دولت دست نشاند، ۴۷ تن از مردم بی گناه و بیخبر ملکی به قتل رسیدند، که در بین آنها چندین کودک و زن نیز وجود داشت.

۳- دست یازیدن به چنین جنایاتی، ریختن خون انسانهای بیگناه و بی تفاوت از کنار آنها گذشتن نمی تواند از عهده انسانهای عادی ساخته باشد. کسانی که به چنین اعمالی دست می زنند و یا فرمان به انجام آن می دهند اگر چهره کثیف شان را در زیر یک من سرخاب و سفیداب، دموکراسی و حقوق بشر هم پوشانده باشند، جنایتکاران حقیر و پستی هستند که به ریختن خون انسان و چگونگی بیرن شدن خون از بدن انسان و ناله و فریاد زخمیان و بازماندگان معتاد شده اند.

۴- چنین افرادی به مانند معتادان مواد مخدره، از چرس و تریاک گرفته تا مورفین و هیروئین و انواع و اقسام دیگرش، که آرامش شان را در استفاده از مواد مخدر می یابند و حین استفاده دنیا برای شان مفهومی ندارد، به همان سان آرامش استعماری شان را در کشتار انسانهای بیگناه و ریختن خون آنها می یابند. چنین انسانهایی را به غیر از خود شان به هیچ حیوان و جانوری نمی توان تشبیه کرد. اینها انسانهای منحصر به فردی هستند که فقط با ریختن خون بیگناهان و ضعفاء تسکین می یابند.

۵- این که این ها چرا چنین است ممکن ده ها دلیل خرد و بزرگ داشته باشد، به نظر من یکی از دلایل این قساوت و خونریزی اعتیاد آنها به کشتن انسان است. اعتیادی که از آغاز حیات و از دوران طفولیت در سیطره فرهنگ سرمایه داری آغاز می یابد و تا بزرگسالی ادامه می یابد.

۶- فرهنگ جنایت پرور سرمایه داری، از یک جانب به منظور بردن سود بیشتر تلاش می ورزد تا تمام ابتکارانش را در جهت ارائه و ساختن آن اسباب بازی هائی برای کودکان عملی سازد که کودک با تمام وسایل قتاله آشنا شده در جلو روی والدین توانائی خود را در طرز استفاده از آن به نمایش بگذارد. وسایل قتاله ای که از کارد و چاقوی انسانهای اولی شروع شده تا سلاح های لایزری ارتقاء می یابد.

استفاده از این همه سلاح در حالی که فعلاً سلاح پلاستیکی است و ظاهراً بی خطر به نظر رسیده برای سرگرمی طفل به شمار می رود مگر در نهایت بر روان طفل امروز و جوان فردا تأثیر گذارده بدون آن که والدین متوجه باشند، کشتن و بستن و نابودی دشمنان فرضی را کودک یاد گرفته، از لحاظ روانی آمادگی پیدا می نماید تا فردا وقتی بزرگ شد، به کشتن هم نوعانش از همان منظر نظاره نماید.

۷- فرهنگ برده ساز سرمایه داری بدین وسیله نه تنها منافع اقتصادی خودش را برای امروز از طریق ساختن و فروش ابزار "بازی اطفال" تأمین می دارد، بلکه پایه های اعتیاد اطفال امروز و جوانان فردا را به خشونت و قتل و قتال نیز می گذارد.

هموطنان گرامی!

نمی دانم ما که خود را انسان می نامیم و هریک به افغان بودن افتخار نموده، اگر کسی پیدا شود و بگوید که من افغان نیستم وی را تا سرحد مرگ لت و کوب نموده عزت و آبرویش را از بین می بریم، تا چه وقت چنین بی تفاوتی از کنار کشته شدن ده ها و صد ها انسان و افغان مظلوم می گذریم و خم به ابرو نمی آوریم؟ آیا فکر نمی کنید به همان سانی که قاتلان آن انسانها معتاد به ریختن خون شده اند، من و تو نیز معتاد به بی احساسی و بی عاطفگی شده ایم؟ اگر اینطور نیست چرا برای هرخونی که در وطن ما ریخته می شود، زمین را در زیر پای اشغالگران و دولت دست نشانده و پوشالی به لرزه نمی آوریم؟

هموطنان گرامی!

حتا اگر از من برنجید و هزاران فحش نیز نثارم کنید، باز هم می نویسم:

از امپریالیسم امریکا و ایادی خود فروخته آن در دولت دست نشانده هیچ انتظاری به جز کشتن مردم ما ندارم، مگر از خود و از تو انتظار دارم تا به نظاره گری خاتمه دهیم و ریختن خون بیگناهان، بکواه، کنر، نورستان، شمال، جنوب، غرب، شرق و مرکز افغانستان را ریختن خون عزیزان خود دانسته، دولت دست نشانده و بدارانش را به پاسخگوئی بکشانیم.

سرکها ما را می طلبد!!